

ת"פ 32739/10/20 - מדינת ישראל נגד חיים אברגיל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 32739-10-20 מדינת ישראל נ' אברגיל ת"פ

6107-07-20 מדינת ישראל נ' אברגיל ת"פ

62353-11-20 מדינת ישראל נ' אברגיל ת"פ

14458-04-21 מדינת ישראל נ' אברגיל

לפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם חיים אברגיל

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בארבעה כתבי אישום כדלקמן:

א. **ת"פ 32739-10-20** - הנאשם הודה, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בביצוע העבירות הבאות: **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ניסיון לתקיפה סתם**, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין;

על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.5.20 בשעה 10:06 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם מספר פעמים לאגף רישוי עסקים בעיריית ראשון לציון. בשיחתו עם עובדת באגף, איים הנאשם כי יבוא לעירייה לעשות בלגן, יביא קרש ויכה בראש מנהל האגף (להלן: "**המתלונן**"), וכן איים כי ירביץ. הנאשם אף שוחח עם המתלונן בטלפון, ואיים כי יגיע לעירייה כדי "לטפל בהם".

בעקבות כך, הגיעו שוטרים לבית הנאשם על מנת לעכבו. הנאשם התנגד, סירב לעיכוב, נעצר והוכנס לניידת המשטרה. שם, החל הנאשם להתפרע, עיקם את פח שהיה בתוכה וברזלים וגרם נזק לניידת בשווי של 455 ₪.

לאחר שהגיעו לתחנת המשטרה, ניסה הנאשם פעמיים לנגוח באמצעות ראשו בשוטר.

ב. **ת"פ 66107-07-20** - הנאשם הודה, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בביצוע עבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.4.20 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנת משטרת עמוד 1

ראשון לציון. הנאשם נכנס לתחנה וצעק כי הוא מעוניין להיפגש עם מפקד התחנה או עם קצין אחראי. שוטר, ניגש לנאשם והסביר לו כי עליו להמתין לתורו בחוץ, נוכח הגבלות נגיף הקורונה. הנאשם סירב תוך שהמשיך להתלהם ולצעוק. השוטר הסביר לנאשם בשנית כי עליו להמתין בחוץ, תוך שנגע בזרועו. בתגובה לכך, הרים הנאשם את ידו כלפי מעלה, אגרף את היד ואמר לשוטר "אני אתן לך עכשיו אחד".

ג. **ת"פ 62353-11-20** - הנאשם הודה, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בביצוע העבירות כדלקמן: **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין; **תקיפת שוטר כדי להכשילו** (3 עבירות), עבירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; **תקיפת עובד ציבור** (3 עבירות), עבירה לפי 382א(א) לחוק העונשין; **ניסיון תקיפת עובד ציבור**, עבירה לפי סעיף 382א(א) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין;

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.11.20, בשעה 10:30 או בסמוך לכך, קיים ראש עיריית ראשון לציון (להלן: "**המתלונן**") סיור בשכונת רמת אליהו בעיר, יחד עם מר אסף דעבול (להלן: "**אסף**"), המשנה לראש העיר, הגב' יוכבד אילן (להלן: "**יוכבד**") מנהלת אגף בעיריית ראשון לציון, ועידן גרוס (להלן: "**עידן**").

במהלך הסיור, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן אל הדוכן, פגש בנאשם ושוחח עימו, לבקשתו, על דוחות קנס שקיבל לאחר שפתח את הדוכן שבבעלותו, בניגוד לתקנות נגיף הקורונה. המתלונן הציע לנאשם לשלוח אליו את דוחות הקנס, כדי שינסה לסייע לו.

בתגובה, התקרב הנאשם לפניו של המתלונן ואמר לו "אתה פגעת בילדים שלי, אני אפגע בילדים שלך, אני יודע ואמצא איפה הילדים שלך, אני בחרתי בך, אני אדע כמו שהרמתי אותך ככה אני אוריד אותך", ודחף בשתי ידיו את המתלונן בחזהו קלות. מיד ובסמוך לכך, אמר המתלונן לנאשם כי הוא סיים עמו את השיחה, המתלונן הורחק על ידי אחר מצוותו בעוד אסף הרחיק את הנאשם.

הנאשם דחף את אסף, שנפל, והתקדם אל עבר המתלונן בעודו משתולל, מניף ידיו הקפוצות לאגרופים באוויר ובוטט ברגליו לכיוונו. יוכבד והאחרים ניסו למנוע מהנאשם לתקוף את המתלונן, והנאשם פגע בידה של יוכבד. הנאשם רץ אל עבר המתלונן, בעודו מניף ידו באוויר ואמר "אני אזיין אותך". האחרים תפסו את הנאשם והרחיקו את המתלונן שהוכנס לניידת פיקוח עירוני ועזב את המקום.

בהמשך, הגיע למקום שוטר שפגש בנאשם וניסה להרגיעו, אולם הנאשם המשיך להשתולל ודחף את השוטר מספר פעמים. בהמשך, רץ הנאשם לעבר השוטר כשידו מאוגרפת, אמר לו "אל תתעסק איתי" וברח לעבר המרכז המסחרי הסמוך למקום. השוטר הזעיק תגבורת.

בהמשך לכך, הנאשם הסתתר בתוך פיר גשמים מגודר, השוטרים ביקשו ממנו לצאת אך זה סירב. נוכח סירבו המתמשך של הנאשם לשתף פעולה, נכנס שוטר אל הפיר, הודיע לנאשם כי הוא עצור, אזק את ידיו, יחד עם שוטר אחר הרימו מעל הגדר.

הנאשם סירב לקום וללכת, השוטרים הרימוהו והובילוהו לניידת המשטרה בעודו מתנגד לשוטרים ודוחף רגליו לכל עבר. הנאשם אף סירב להיכנס לניידת ובעט בדלתות. שוטר הכניס את הנאשם לניידת, אך זה יצא דרך הדלת השנייה כשהוא בועט ברגליו בשוטרים, עד שנפל לרצפה סמוך לניידת. כתוצאה ממעשיו ניזוקה דלת הניידת.

באותן הנסיבות, עת הכניסו השוטרים את הנאשם בשנית לניידת, הכה הנאשם בראש שוטר באמצעות ידיו האזוקות, השוטר תפס בצווארו של הנאשם והשכיבו בתוך הניידת. הנאשם לא חדל מהתנהגותו האלימה, בעט, דחף והכה עד שנאלצו לעשות שימוש במכשיר הטייזר לאחר שהזהירו את הנאשם. בהמשך, הצליח הנאשם לקחת לידיו את מכשיר הטייזר, עשה בו שימוש כנגד השוטרים, סירב להשיבו עד שלבסוף נאלצו השוטרים לרסס את הנאשם בגז פלפל ולעשות שימוש במכשיר טייזר אחר כנגד הנאשם. אז, נרגע הנאשם, הוכנס לניידת המשטרה והובהל אל תחנת המשטרה.

בהמשך, לבקשת הנאשם, הובא לבית החולים אסף הרופא אך שם, סירב לקבל טיפול תוך שצעק וסירב להתלבש. לאור האמור, הגיעו שוטרים לבית החולים כדי להחזיר את הנאשם לתחנת המשטרה, והנאשם הוריד את מכנסיו וסירב לקום מהמיטה. הנאשם החל להשתולל, הזיז רגליו לכל עבר ונשך בחזהו של שוטר. מיד ובסמוך, נאזק הנאשם והובל לניידת תוך שבעט ואמר לשוטר "אני אטפל בך".

ד. **ת"פ 14458-04-21** - הנאשם הודה, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בביצוע עבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.4.20 בשעה 10.30 או בסמוך לכך, הגיע שוטר משה לבית העסק "פלאפל אברגיל", שבבעלות הנאשם. בית העסק היה פתוח לממכר מזון, בניגוד לתקנות שעת חירום (נגיף קורונה חדש - הגבלת פעילות) התש"ף - 2020. השוטר מסר לנאשם הודעת תשלום קנס.

הנאשם החל להשתולל ולצעוק "נמאס לי מכם", איים על השוטר ועל רכוש המשטרה בכך שצעק "אני אזיין אתכם אני אשבור לך קטנוע", עד שאנשים שנכחו במקום תפסו את הנאשם כדי למנוע ממנו להתקרב אל השוטר.

בהמשך, לאחר שהובא לתחנת המשטרה, עת יצא הנאשם מהניידת, אמר הנאשם לשוטר כי הוא אמור להיות בבידוד תוך שהוא נושף בפניו של השוטר.

רישום פלילי

2. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בפלילים, בגין ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר, איומים והחזקת סכין שלא כדין. אז נדון, בין היתר, ל-9 חודשי מאסר בעבודות

שירות המבחן

3. ביום 5.7.21 הגיש שירות המבחן תסקיר (ת"פ 62353-11-20), בו סקר את נסיבות חייו של הנאשם. צוין כי הנאשם נשוי, בעל משפחה ובעלותו דוכן פלאפל, בו הוא עובד. במסגרת התסקיר, בחן שירות המבחן את התאמת הנאשם להשתלב בבית המשפט הקהילתי. שירות המבחן התרשם מקשיים ביחסים בין אישיים אצל הנאשם, לצד דפוסי אימפולסיביות ואלומות. עוד התרשם שירות המבחן ממצב כלכלי דחוק, חובות ונזקקות למיצוי זכויותיו. שירות המבחן סבר כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

לאחר שהנאשם ביטא רצון לקבל סיוע במסגרת בית המשפט הקהילתי, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי והליווי הצמוד של בית המשפט הקהילתי יוכלו לתת לנאשם מענה מקיף לקשייו ולהפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

4. בסופו של יום, לא שולב הנאשם בבית המשפט הקהילתי מאחר ובמסגרת הליך אחר נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

5. ביום 16.10.23 בתסקיר נוסף, ציין שירות המבחן כי נוכח התנהלות אלימה, חריגה ובלתי מווסתת של הנאשם כלפי קצינת מבחן, נותב הטיפול בעניינו לקצינת מבחן בכירה.

כבר בשיחת הטלפון לתיאום פגישה עם הנאשם, עלתה התנהגות תוקפנית מצד הנאשם והוא התבטא באופן דרשני ובלתי מווסת. בהמשך, באותו היום, הופיע הנאשם במשרדי שירות המבחן על דעת עצמו, התפרץ, קילל ואיים לפגוע בקצינת המבחן, עד שנדרשה התערבותם של אנשי האבטחה שאף הם לא הצליחו לרסנו והוזמנה המשטרה למקום.

במצב דברים זה, ונוכח האיומים החוזרים כלפי קציני המבחן, ציין שירות המבחן כי לא יוכל לקיים את האבחון בעניינו של הנאשם וביקש שלא לשוב ולהפנותו אליהם.

6. בשלב זה הציגו הצדדים את טיעוניהם לעונש. עם זאת, לאחר שנשמעו הטיעונים, ולאחר שבית המשפט שקל שוב את עתירת ההגנה להפנות את הנאשם לבחינת התאמתו לבית משפט קהילתי, הופנה זה פעם נוספת לשירות המבחן והתבקש להתנהג בהתאם.

7. מהתסקיר שהוגש ביום 2.1.24 עלה כי נוכח ההיכרות עם הנאשם קיים ספק ממשי באשר ליכולת הנאשם לשתף פעולה בתוכנית בית המשפט קהילתי הדורשת שיתוף פעולה מלא, עמידה מול סמכות, יכולת ויסות ועמידה רצופה במשימות לאורך זמן.

נוכח כך ציין שירות המבחן ולאור העובדה כי לא קיימת תוכנית במסגרת בית משפט קהילתי במקום מגוריו של הנאשם,

לא מצא מקום לבחון התאמתו לתוכנית שכזו.

ראיות לעונש

8. מטעם המאשימה הוגש רישומו הפלילי של הנאשם (ת/9), הכרעת הדין (ת/10) וגזר הדין (ת/11) שניתנו כנגד הנאשם בהליך קודם.

9. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים (נ/1) מהם עולה כי הנאשם פנה לקבלת טיפול רפואי פסיכיאטרי וניתן לו טיפול תרופתי.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

10. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו, החומרה בפגיעה בעובדי ונבחרי ציבור המבצעים עבודתם ובכך לשיטתה, ניכר כי הנאשם נעדר מורא מהחוק ובוחר לנקוט בדרך של אלימות מילולית ופיזית כלפי דכולי עלמא.

11. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום:

ת"פ 32739-10-20 (עבירות: איומים, ניסיון לתקיפה סתם, והיזק לרכוש במזיד), עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ועד לשנת מאסר, לצד ענישה נלווית;

ת"פ 66107-07-20 (עבירת איומים כנגד שוטר), עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר;

ת"פ 62353-11-20 (עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת שוטר כדי להכשילו (3 עבירות), תקיפת עובד ציבור (3 עבירות), ניסיון תקיפת עובד ציבור), עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 8 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים;

ת"פ 14458-04-21 (עבירת איומים) עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר;

12. המאשימה טענה כי כתבי האישום הוגשו כבר בשנים 2020-2021, אך חלוף הזמן רובץ לפתחו של הנאשם שלא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו והתנהל בתוקפנות כלפי שירות המבחן. המאשימה הפנתה להערכת שירות המבחן מסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד והוסיפה כי הנאשם ביצע את העבירות שעה שעמד כנגדו כתב אישום בגין ביצוע עבירות כנגד שוטרים ולא היה בעצם העמדתו לדין להרתיעו מלשוב ולעבור עבירות דומות. שם, הורשע הנאשם ונדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

13. נוכח כלל הנסיבות עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל של 18 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים בכל התיקים.

טיעוני ההגנה

14. ההגנה הדגישה כי כל העבירות בכל כתבי האישום בוצעו בתקופת הקורונה, ועל כן יש להתייחס לכל האירועים כמקשה אחת. הסנגור הסביר כי הרקע לביצוע העבירות הינו מצוקתו הכלכלית של הנאשם. כמו כן, לשיטת ההגנה לא מדובר ברף חומרת אלימות גבוה אלא בדחיפות ומבלי שנעשה שימוש בנשק קר או חפץ חד ואף מבלי שהנאשם היכה באגרופיו.

15. עוד טענה ההגנה כי שירות המבחן בעצם לא הגיש תסקיר מקיף בעניינו של הנאשם כך שלא ניתן לומר כי הנאשם לא ניצל הזדמנות שניתנה לו. הסנגור הסביר את התנהגותו של הנאשם כלפי שירות המבחן בכך שהנאשם סבר כי זומן לפגישה בגין הליך אחר בו היה מעובר, ולכן התבטא כפי שהתבטא.

16. הסנגור הדגיש את המצוקה בה נתון הנאשם והעובדה כי לא טופל על ידי גורמי טיפול ורווחה עד היום.

17. הסנגור עתר לקבוע מתחם עונש אחד כולל, המתחיל ממספר מצומצם של חודשי מאסר בעבודות שירות, אך נוכח כלל הנסיבות בעניינו של הנאשם, לשיטת הסנגור, יש לקבוע רף ענישה תחתון של מאסר מותנה.

18. הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה בכל האשומים ולא ביצע עבירות נוספות.

19. ההגנה עמדה על כך כי העונש הראוי לנאשם, הוא זה הצופה פני עתיד, כאשר האינטרס השיקומי ברור ותסקיר שירות המבחן הראשון לימד כי הנאשם מתאים להליך שיקומי בבית משפט קהילתי. במועד שימוע גזר הדין הגישה ההגנה אסופת מסמכים נוספת המצביעים על מצבם של הנאשם ובני משפחתו. כן הוצג אישור ממחלקת הרווחה לפיו המשפחה הוכרה כנתמכת סעד על רקע בעיות סוציו-אקונומיות.

דברי הנאשם לעונש

20. בדבריו לעונש הלין כי רשויות המדינה לא סייעו לו. הנאשם הסביר כי הגיע לשירות המבחן כדי לבקש עזרה בתשלום החזר הוצאות נסיעה ומזון למשפחתו. פנה וביקש את עזרתו של ראש העיר מאחר והיקף הקנסות שקיבל הסתכם בכ-70,000 ₪, נכסיו עוקלו ונוכח מצוקתו הכלכלית, נאלץ להוציא את ילדיו ממסגרות החינוך. עוד טען כי המשטרה גרמה לנזק והרס בדוכן הפלאפל שהקים. בהמשך הסביר, כי כיום הוא מטופל בכדורים פסיכיאטריים והתפרצויותיו הן בשל הטיפול התרופתי. הנאשם ביקש את סיוע שירות המבחן להשתלב בטיפול לשליטה בכעסים.

דין והכרעה

21. הנאשם במעשיו, פגע בערכים המוגנים של השמירה על שלטון החוק, אכיפת הסדר הציבורי והזכות לשלמות הגוף והרכוש.

באיומיו, פגע הנאשם באינטרס החברתי של שמירת שלווה נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא ברף הנמוך בינוני.

22. מעשי האלימות שנעברו במסגרת ת"פ 62353-11-20 (עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת שוטר כדי להכשילו (3 עבירות), תקיפת עובד ציבור (3 עבירות), ניסיון תקיפת עובד ציבור), כשלעצמם אינם מן החמורים ואולם לא ניתן להקל ראש בפרץ האלימות שהתלקח בפתאומיות. הנאשם התנהל באופן תוקפני ולא הצליח להפחית ממידת האלימות המילולית והפיזית בה נקט על אף הניסיונות להרגיעו במספר רב של הזדמנויות ועד כי נדרשו מספר שוטרים כדי להפחית ממידת תוקפנותו. הנאשם בהתנהגותו שלוחת הרסן פגע בכל מי שנקרה בדרכו, בין אם מדובר בשוטרים או בראש העיר בעצמו.

23. כמו כן, לא ניתן להקל ראש כלל ועיקר בעבירות האיומים שביצע הנאשם, שתוכנם בוטה ומלמד על חוסר מורא מפני גורמי אכיפת החוק ורשויות השלטון הציבורי.

24. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות הוטלו עונשים במנעד רחב, שנקבעו על פי עוצמת האלימות שהופעלה ונסיבות ביצוע העבירות. גם בעבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני קשת עונשים רחבה ובתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האיומים, נסיבות השמעתם, מיהות המאיים ומיהות המאויים.

25. אציג להלן מספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד אמת מידה לענישה, בנסיבות הקרובות ככל הניתן לעניין שלפניי:

א. רע"פ 2014/21 **חיון נ' מ"י** (22.3.21), המבקש הורשע בביצוע עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין כך שאיים על שוטרים שחסמו את דרכו. בית משפט השלום גזר על המבקש שני חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור, נדחו.

ב. רע"פ 3057/18 **פלדמן נ' מ"י** (20.6.18), המבקש הורשע בביצוע עבירות איומים בגין כך שבמהלך ויכוח שהתגלע בינו לבין עובדת סוציאלית איים עליה כי יפגע בה, בבתו ובאביו. בית משפט השלום גזר על המבקש 5 חודשי מאסר בעבודות שירות והפעיל שני עונשי מאסר מותנים בחופף. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

ג. ת"פ (שלום קריות) 12609-04-23 **מ"י נ' יבסוקוב** (3.10.23) הנאשם הורשע בביצוע עבירות איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בשים לב למאמציו להשתקם מחד גיסא, ולעברו הפלילי מאידך.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 58361-12-19 מ"י נ' גסל (27.3.23), הנאשם הורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח או איומים למנוע מעצר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית. בשים לב לגילו הצעיר ועברו הפלילי, וכן בהיעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ה. ת"פ (רמ') 28311-06-21 מ"י נ' צרפתי (16.12.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של איומים על נציגת ועד הבית. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש מאסר מותנה שעמד לחובתו, כך שסה"כ נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל.

26. אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), בהיות המתחם מגלם שיקולים נוספים - מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים, אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.

27. התנהגותו הפראית של הנאשם, מעבר לכך שלא נעשתה בסמיכות זמנים, אינה מבטאת ממד של תכנון מוקדם ואינה מבטאת מסכת עבריינית אחת פרט להתנהגות אימפולסיבית, חסרת שליטה ותוקפנית, אשר לטענת הנאשם נבעה מתחושת לחץ כלכלי נוכח תקופת נגיף הקורונה וההגבלות אז.

28. לא מצאתי כי מתקיים מבחן הקשר הדוק בין האירועים שבכתבי האישום (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) ודומה כי כל אחד מהם, בפני עצמו, מגבש מסכת עובדתית נפרדת. על כן, ולאחר שמצאתי כי מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה מתאימים, אקבע מתחמי ענישה נפרדים כדלקמן:

א. ת"פ 32739-10-20 (עבירות איומים, ניסיון לתקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד), מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ועד לשנת מאסר, לצד ענישה נלווית;

ב. ת"פ 66107-07-20 (עבירת איומים כנגד שוטר), מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית;

ג. ת"פ 62353-11-20 (עבירות איומים כנגד ראש העיר וכנגד שוטרים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת שוטר כדי להכשילו (3 עבירות), תקיפת עובד ציבור (3 עבירות), ניסיון תקיפת עובד ציבור), מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים, לצד ענישה נלווית;

ד. ת"פ 14458-04-21 (עבירת איומים כנגד שוטר) מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר, לצד ענישה נלווית;

עונשו של הנאשם

29. שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד אזכיר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כעולה מטיעוני ההגנה ואת מצוקתו הכלכלית.
30. מנגד לא ניתן להתעלם מכך כי העבירות בוצעו בעוד הנאשם מנהל הליך אחר בגין עבירות דומות שביצע. כך, שניתן לומר כי ההליכים הפליליים לא היה בהם כדי לעצור מהנאשם להמשיך ולבצע עבירות, ודומה כי הנאשם נעדר מורא מפני החוק ומפני ההליכים הפליליים.
31. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מהתנהגותו של הנאשם כלפי קציני המבחן עד כי בצעד חריג ביותר ביקש שירות המבחן שלא לשוב ולהפנותו אליהם עוד.
32. בנסיבות אלה, נמצא כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, כעולה מהתרשמות שירות המבחן מתסקיר מיום 5.7.21 שניתן במסגרת ההליך שצורף (ת"פ 62353-11-20)
33. לצד זאת אציין כי נתתי דעתי לעובדה כי לא נפתחו נגד הנאשם הליכים נוספים מאז ביצוע העבירות בהן הורשע כאן.
34. סיכומם של דברים, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ובשים לב לנסיבות חייו של הנאשם ולסיבותיו האישיות, מצאתי כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו, אך לא בתחתיתם.
35. יחד עם זאת, מצאתי כי לאור כלל הנסיבות ובהתאם לסעיף 40'ג לחוק העונשין, יש לקבוע עונש כולל תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין היקף עונש המאסר שיוטל עליו.

סוף דבר

36. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עונש מאסר לתקופה של 12 חודשים.
- ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או עבירה בה הורשע.
- ג. קנס בסך 1,200 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.24 וב-1 לכל חודש שלאחריו.

באם אחד מהתשלומים לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

ד. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים:

בת"פ 62353-11-20 - לעדי תביעה 1-2 ולעד תביעה 7.

בת"פ 32739-10-20 - לעד תביעה 19.

בסה"כ סכום הפיצוי- 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. המזכירות תעביר לעדים את הפיצוי בהתאם לפרטים אותם תמסור המאשימה בתוך 10 ימים.

היה וקיים פיקדון בתיקים, יקוזזו סכומי הפיצוי והקנס מהפיקדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, בנוכחות הצדדים.